Talsími Heimskringlu
Garry 4110

Heimskringla.

Heimilis talsími ritstjórans:
Garry 2414

XXV. ÁR. WINNIPEG, MANITOBA, MIÐVIKUDAGINN, 2. ÁGÚST 1911. Nr. 44.

SAMBANDSÞING CANADA ROFIÐ.

Almennar ríkiskosningar fara fram þann 21. september næstk.

Stjórnin neyðist til að verða við kröfum Conservativa, um að bera gagnskiftasamningana undir kjósendurnar.

Laurier-stjórnin, eftir langvarandi ráðherrafund á laugardaginn var (29. júli), rauf sambandsþingið og ákvað að ganga til nýrra kosninga þann 21. september næstkomandi.

Formlegar útnefningar í hinum ýmsu kjördæmum fara því fram viku fyr, eða mánudaginn 14. september.

Þetta er í samræmi við það, sem Heimskringla staðhæfði fyrir fullum tveimur mánuðum síðan, að kosningarnar yrðu í september næstkomandi.

Það er gagnskiftasamningsmálið við Bandaríkin, sem nú neyðir Laurier móti vilja sínum til þess að ganga til almennra kosninga, eftir að eins tveggja ára og ellefu mánaða þingtímabil síðan hann vann síðustu kosningar árið 1908. Eftir þær kosningar hafði hann yfir 50 manna fleirtölu í þinginu. En síðan hann gerði hina illræmdu tollmiðlunar samninga við Bandaríkin, hefir hann svo mist fylgi flokksmanna sinna, að síðustu tvær atkvæðagreiðslur í þinginu gáfu honum að eins 16 manna fleirtölu, eða tæpan þriðjung við það, sem hann áður hafði, og það var svo lítill meirihluti, að hann gat ekki bygt neitt traust á honum. Hann fann, að hann var óðum að tapa fylgi sinna eigin flokksmanna í þinginu, ekki síður en alþýðu kjósendanna í öllum fylkjum ríkisins.

Eftir síðustu kosningar árðið 1908 stóðu flokkarnir þannig:

	Lib.	Con.	Ind.	Alls
Ontario	36	48	2	86
Quebec	53	11	1	65
New Brunswick	11	2	0	13
Nova Scotia	12	2	0	18
P. E. Island	3	1	0	4
Manitoba	2	8	0	10
Britsh Columbia	2	5	0	7
Saskatchewan ...	9	1	0	10
Alberta	4	3	0	7
Yukon	1	0	0	1
Samtals	133	85	3	221

Þeir þrír, sem kosnir voru sem óháðir, hafa jafnan fylgt stjórninni að málum, eins og ætíð er siður slíkra manna, að sitja við þann eldinn, sem bezt brennur. — Laurier hafði því að réttu lagi 136 fylgismenn í þinginu, á móti 85 andstæðingum. Hann hafði því þá 51 fleirtölu þar.

Á tæpum þremur árum af fimm ára kjörtímabilinu, hefir hann því tapað meiru en tveimur þriðju hlutum af fleirtölu fylginu, sem hann hafði við byrjun kjörtímabilsins. Með sama taphraða á næstu tveimur árum, mátti hann búast við, að verða orðinn í minni hluta í þinginu. Valdamissir blasti við honum og stjórn hans.

Hins vegar hefir Conservative flokkurinn stöðugt verið að græða fylgi, ekki að eins í sjálfu þinginu, heldur einnig hvervetna meðal kjósendanna í Canada.

Conservativar ganga því öruggir út í kosningabaráttuna, — hafandi það á meðvitundinni, að þeir munu vinna þær og komast til valda í Canada þann 21. september næstkomandi.

Að því ættu allir sannir þjóðvinir að styrkja með áhrifum sínum og atkvæðum á kjördegi.

Atkvæðaskrár fyrir Winnipeg verða samdar þann 14., 15. og 16. þ. m (ágúst) og endurskoðun þeirra fer fram 25. ágúst.

Allir atkvæðisbærir menn ættu að gefa sig fram til skrásetningar svo að enginn sá, sem ber að hafa atkvæði, þurfi að missa þann rétt sinn.

Það er kominn tími til að skifta um stjórn í Ottawa.

BJARNASON & THORSTEINSON

Fasteignasalar

Kaupa og selja lönd, hús og lóðir víðsvegar um Vestur-Canada. Selja lífs og eldsábyrgðir.

Lána peninga út á fasteignir og innkalla skuldir.

Öllum tilskrifum svarað fljótt og áreiðanlega.

WYNYARD :-: SASK.

Fregnsafn.

Markverðustu viðburðir hvaðanæfa.

— Kappflugið um England og Skotland, er nema átti 1010 mílum og stórblaðið Daily Mail hét $50,000 verðlaunum fyrir, var unnið af franska flugmanninum Beaumont (Conneau liðsforingja), sigurvegaranum frá París-London fluginu. Flaug hann þessar eitt þúsund og tíu mílur á 22 klukkustundum og 28 mínútum. Næstur honum varð P. Verdine, sá er vann París-Madrid flugið; var hann 28 klukkustundir og 39 mínútur á leiðinni. Hinir flugmennirnir týndust aftan úr og komust aldrei alla leið. Konungur hafði Beaumont síðan í boði sínu og sæmdi hann heiðursmerki fyrir þrekvirkið, og brezka stjórnin keypti flugvél hans.

— Hjón ein í Montreal voru á fimtudaginn var dæmd í tíu ára hegningarvinnu fyrir grimdarfulla meðferð á dóttur konunnar, af fyrra hjónabandi, 9 ára gamalli Það kom í ljós við réttarrannsóknina, að meðan stjúpfaðirinn hélt barninu á hárinu, lamdi móðirin það með eldskörungi, unz það misti ráð og rænu. Hársrótin var rifin upp víða á höfði barnsins, og allur líkaminn flakandi í sárum. Lá barnið milli heims og helju í fjórar vikur á einu af sjúkrahúsum borgarinnar, og telja læknar óvíst að það bíði nokkru sinni fullar bætur áverkanna. Hjónin færðu sér það til málsbóta, að telpan hefði verið þjófgefin, og hefði þeim virst þetta heppilegasta ráðið til að uppræta þann löst. Dómarinn kvað slíkt enga málsbót, og kvað meðferð þeirra á barninu hina fúlmannlegustu og dæmdi þau til hinnar ströngustu hegningar, sem lögin leyfa í þeim sökum, — 10 ára þrælkunarvinnu.

— Járnbrautarslys varð síðari hluta fimtudagsins nálægt Hamlet í North Carolina; rákust tvær lestir á og brotnuðu fremstu vagnarnir. Mistu fimm manns þar lífið og sextíu særðust, sumir hættulega, og er búist við að nokkrir þeirra muni deyja af þeim áverkum.

— Kornsláttur er byrjaður á nokkrum stöðum í Manitoba og Saskatchewan, en mun alment hefjast í byrjun næstu viku. Kornvöxturinn er undantekningarlítið með allra bezta móti, og eru því uppskeruhorfur hvervetna hinar beztu. Fjöldi manna hafa þegar farið í kaupavinnu.

— Georg konungur hefir í hyggju að heimsækja Canada einhverntíma á landsstjóratíð hertogans af Connaught, segja ensk blöð. — Einnig er fullvíst, að prinsinn af Wales og prins Albert bróðir hans koma hingað til lands innan skamms.

— Vínbannsatkvæðagreiðsla fór nýverið fram í Texas í Bandaríkjunum, og urðu úrslitin þau, að bannvinir fóru halloka, þrátt fyrir það, að ríkisstjórnin og Baily senator lögðu sig í framkróka til að koma vínbanninu í gegn. Atkvæðamunurinn var 6000, en rúm 755,000 atkvæði voru greidd.

— Mrs. E. H. Harriman, ekkja járnbrautakonungsins og milíónamæringsins, liggur við að kafna í betlibréfum, sem henni berast allstaðar að. Árið sem leið voru henni send rúm sex þúsund betlibréf, sem báðu samtals um $110,000,000. Sum bréfin báðu um litlar upphæðir, minst 10 dollars. En aftur námu sumar beiðnirnar upphæðum, sem nægja mundu til að byggja háskóla fyrir. Naumast þarf að geta þess, að fæstum þessara betlibréfa var sint. Nú hefir Mrs. Harriman stofnað skrifstofu sem eingöngu hefir það hlutverk, að taka á móti bréfum þessum og meðhöndla þau, því sjálf var hún orðin dauðþreytt á þeim starfa.

— Tengdamæður eiga ekki upp á háborðið hjá New York dómurunum. Nýverið kærði ung kona ein í New York tengdamóður sína fyrir það, að hafa spilt heimilisfriði sínum og neytt sig til að flýja úr húsi sínu með barn sitt. Ráðríki hennar og geðvonzka hafði keyrt fram úr hófi, þrátt fyrir það, að hún hafði að eins verið gestkomandi. Konan vildi því fá að vita, hvort ekki væru nein takmörk fyrir, hve lengi tengdamæður mættu vera í heimsóknum sínum. Dómarinn gaf þann úrskurð, að tíu dagar ætti að vera nægilega löng heimsókn fyrir tengdamæðurnar, og bætti því við, að þær væru fæddar drotnarar, og það virtist vera einkaréttur þeirra, að troða tengdadætrum sínum um tær við öll tækifæri. Tengdamóðir sú, sem hér var um að ræða, varð því að hypja sig sem snarast til heimilis síns í Boston, en unga konan fór aftur heim til manns síns.

— Togo, hinn frægi aðmíráll Japana, er nú í Bandaríkjunum og hefir verið fagnað með viðhöfn mikilli allstaðar þar sem hann hefir komið. Hann er gestur Bandaríkjastjórnarinnar. Vel getur verið að hann bregði sér til Canada í þessu ferðalagi, en óvíst er það samt.

— Persíu uppreistin heldur áfram og veitir Muhamed Ali, afdankaða keisaranum, betur að öllum jafnaði. Hefir hann fengið til liðs við sig allkyns óþjóðalýð, ræningjasveitir bæði innlendar og útlendar, og eru ófagrar sögur, sem ganga af hryðjuverkum þeirra — brenna bæi og bygðir og brytja niður ekki karlmenn að eins, heldur og konur og börn, allstaðar þar sem þeim er viðnám veitt.— Álitið er, að Rússar standi að baki Muhamed Ali, því þegar Englendingar fóru þess á leit við þá, að þeir í félagi drifu Muhamed út úr landinu, neituðu þeir því. — Persneska ráðaneytið hefir velzt úr völdum, og enginn hæfur leiðtogi fyrir stjórnarhernum. Nýverið stóð orusta skamt frá Teheran, og hélt stjórnarherinn þar velli, en langt um fleiri féllu þó úr þeirra liði í þeim viðskiftum. Muhamed Ali hefir lýst því yfir, að takist sér að ná völdum aftur, ætli hann sér að ríkja sem einvaldur, en afnema löggjafarþingið og stjórnarskrána, sem faðir hans gaf Persum nokkru fyrir dauða sinn. Muhamed gerði tilraun til þessa áður, en það kostaði hann keisaratignina.

— Hon. Clifford Sifton, sambandsþingmaður fyrir Brandon kjördæmið, hefir nú í hyggju að verða mótkandidat G. P. Graham, samgöngumála ráðherra Laurierstjórnarinnar, í Brockville kjördæminu í Ontario, við í hönd farandi sambandsþingskosningar. — Gefur Sifton að þessu sinni kost á sér sem óháður, en fylgir Conservativum að málum gegn gagnskifta uppkastinu. Conservativar ætla ekki, að tilnefna neitt þingmannsefni, ef Sifton verður í kjöri, — heldur lofa fyrrum ráðherra, að kljást við núverandi ráðherra.

— Alment verkfall gerðu byggingaverkamenn, smiðir og múrarar, í Svíþjóð nýverið. Eru yfir 40 þúsund manns, sem verkfall gerðu, og er alt byggingasmiði stöðvað um gjörvalt landið. Það var launa hækkun og styttri vinnutími, sem farið var fram á; en er vinnuveitendur vildu ekki verða við þessum kröfum, gerðu hinir verkfall. Er alment búist við, að það standi skamma stund, því stjórnin hefir skipað nefnd manna til að koma sáttum á.

— Kóleran geysar stöðugt á Ítalíu og virðist vera í engri rénun. Sjúkdómsskýrslurnar fyrir júnímánuð telja, að rúm 400 manns hafi sýkst þar í landi úr veikinni, og nær þriðjungur dáið. Framundir síðustu viku (júlí) voru sjúkdómstilfellin tæp 800 og rúm 200 dánir. Frá Ítalíu hefir kóleran borist til Austurríkis, en lítil brögð eru að útbreiðslu hennar þar, enn sem komið er. Einnig hefir sýkin borist frá Ítalíu til Bandaríkjanna, þó þar hafi að mestu tekist að stöðva útbreiðslu hennar.

— Manntalið víðsvegar um Canada virðist ganga all-skrykkjótt, og hafa umkvartanir borist úr öllum áttum, að þeir, sem þeim starfa gengdu, hafi slept fjölda manns. Þannig lét til dæmis bæjarráðið í Saskatoon hefja manntal að nýju, eftir að hinir liberölu manntalssveinar höfðu lokið þeim starfa þar. Ekki er búist við, að manntalsskýrslurnar verði heyrin kunnar fyr en einhverntíma í næstkomandi októbermánuði.

— Prins Luitpold, hinn aldni ríkisstjóri yfir Bæheimi, er hættulega veikur. Falli hann frá, kemst glundroði á stjórnarfyrirkomulag ríkisins, því að konungurinn — Otto — er vitskertur, og hefir Luitpold, sem er föðurbróðir hans, annast stjórnartaumana af dugnaði um mörg ár, en missi hans við hefir bæheimska konungsættin engum nýtum manni á að skipa í hans stað.

— Kosningar til Quebec fylkisþingsins er nú í ráði að fari fram innan skamms, áður en að sambandskosningar koma á daginn. — Lomer Gouin, forsætis ráðherra, er mjög hugleikið, að fá að vita um afstöðu kjósendanna gagnvart sér og stjórn sinni, því að undir því hvernig hún verður, er fylgi Sir Wilfrids Lauriers við sambandskosningarnar að miklu leyti komið. — Aftur eru Nationalistarnir að herväðast af miklu kappi og mun Gouin og Laurier reynast þeir full erfiðir um það er lýkur.— Quebec kosningarnar er ráðgert að fari fram í september byrjun.

— Albany uppreistin virðist nú aðfram komin, ef aðrar þjóðir koma ekki til hjálpar. Tyrkir hafa sent ógrynni liðs til að bæla uppreistina niður, og er þar engin vægð á ferðum, því hvar sem hersveitir Tyrkja fara um, skilja þær eftir auðn eina, brenna bæi og býli og brytja niður örvasa gamalmenni, konur og börn. Yfirmaður Tyrkjahersins, Chevket Torgut, hefir 40 þúsundir manna yfir að ráða, en uppreistarherinn er ein 6,000 manns, sem þess utan er að fram komnir af hungri og harðrétti, því eitt brauð, blandað berki er vikuforði hvers liðsmanns. En kjarkurinn er óbilandi, og herópið er: Frelsið eða dauðinn. Uppreistarforingjarnir hafa nú heitið á aðrar þjóðir, að koma sér til hjálpar, áður en Albanir allir væru niður högnir, sem hráviði, — en daufheyrst hafa þjóðirnar að svo komnu við liðsbónum þeirra. Þeir einir, sem styrkt hafa uppreistina, eru samlandar þeirra í Bandaríkjunum. Þar eru búsettir um 40 þúsund Albanir, og hafa þeir bæði með fjárframlögum styrkt uppreistina og eins sumir þeirra farið heim og barist fyrir frelsi fósturjarðarinnar. Ismail Kemal Bey heitir aðalforingi Albana, og er hann nú farinn úr landi í liðsbóna erindum. Var hann áður landsstjóri Tyrkja á Sýrlandi og síðar einn af þingmönnum Albana á tyrkneska þinginu og leiðtogi þeirra þar. En daufar undirtektir hefir liðsbóna leiðangur hans fengið. — enda fórust honum þannig orð nýverið: "Eina vonin okkar er í Ameríku. Fólkið þar er ekki eigingjarnt eins og Evrópuþjóðirnar. — það hefir hjarta". — Austurríki hefir gefið Montenegro-búum undir fótinn að koma til hjálpar, en Rússar hafa aftur latt þess. En skerist ekki aðrar þjóðir í leikinn innan skamms, liggur ekki annað fyrir en að Tyrkir leggi Albaníu í auðn.

— Vilhjálmur Þýzkalandskeisari hefir fengið fjögra milíóna sterlingspunda fjárkröfu á hálsinn, og er hún nú fyrir dómstólunum í Berlín. Þeir, sem þessa fjárkröfu gera, eru tveir afkomendur Münnich hershöfðingja, sem var einn af köppum Friðriks mikla Prússakonungs. Konungurinn gaf Münnich í launaskyni 50,000 sterlingspunda landeignir all-miklar; en hershöfðinginn gekk í þjónustu Rússa, án þess að hafa tekið við öðru en gjafabréfinu, en dvöl hans hjá Rússum endaði með því, að hann var dæmdur til 20 ára útlegðar í Síberíu og þar dó hann, og eignina fékk hann aldrei notað. Nú krefjast þessir tveir afkomendur hans eignanna, og virða þær með rentum og renturentum a 4 milíónir sterlingspunda, og telja keisarann skyldan að borga, því eignirnar hafi fallið undir krúnuna. Ef menn þessir geta sannað, að þeir séu afkomendur hershöfðingjans, er búist við, að keisarinn verði að greiða þeim að minsta kosti einhvern hluta þessarar fjárkröfu.

— Henri Bourassa, foringi Nationalistanna, lýsti því yfir í Montreal á mánudaginn, að hann yrði ekki í kjöri við samabandskosningarnar. En hann kvað stefnu Mr. Monks, Conservative leiðtogans í Quebec, sér geðfelda, og skyldi hann berjast undir merkjum Conservativa, bæði á ræðupallinum og í blaði sínu og leggja sig allan í framkróka að kollvarpa veldi Sir Wilfrid Lauriers.

— Þýzka stjórnin hefir, að því er frönsk blöð segja, krafist þess af Asquith, forsætisráðherra Bretlands, að Lloyd George fjármálaráðherrann verði sviftur embætti vegna afskifta sinna af Marokkoþrætunni. En flugufregn er þetta að eins, en samt ekki ólíklegt, því hins sama kröfðust Þjóðverjar af Frökkum um árið, að Delcassé utanríkisráðherra færi frá, vegna afskifta hans af Marokko-þrætunni þáverandi, og varð svo að vera.— Naumast mun þó Asquith verða við kröfu þýzku stjórnarinnar, þó alvara fylgi máli.

Marokko þrætan.

Ófriðarbliku brá fyrir í einni svipan, og alt virtist benda á, að stórveldin ætluðu í stríð útaf Marokko þrætumálunum. England tók að herväðast, og á einni nóttu var meginflotinn gerður vígbúinn. Frakkar fylgdu dæmi Englendinga og bjuggu her sinn og flota, og sendu herskip áleiðis til Marokko. Þjóðverjakeisari var á skemtiferð og hraðaði sér heim, sem mest hann mátti, og þýzku blöðin voru digurt um, að Þjóðverjar myndu halda sínu fram, hvað sem framvindi, og ráðlögðu Englendingum, að sletta sér ekki fram í málefni, sem þeim kæmi lítið við. Þrætan væri milli Frakka og Þjóðverja og þeirra væri að útkljá málin. Í brezka þinginu aftur á móti hélt Asquith ráðherra volduga ræðu og lýsti því þar yfir, að brezka stjórnin liði engum að ganga á réttindum Bretlands eða skipa þeim annan sess í heimsmálunum. Samningstilraunir ættu sér stað milli Frakklands og Þýzkalands, en England væri þar ekki í ráðum með. Tækust samningarnir og kæmu hvergi í bága við hag Bretlands eða áhrif þess, væri vel farið — en tækust samningarnir ekki, þá yrði Bretland að skerast í leikinn.

Ræða Asquiths dróg mjög úr gorgeir Þjóðverja, og hafa þeir slakað til í kröfum sínum við Frakka. Áður gerðu þeir það að skilyrði fyrir að rýma Marokko, að fá hinn franska hluta Congoríkisins, en nú gera þeir sig ánægða með lítinn landskika þar.

Frakkar á hinn bóginn álíta, að Þjóðverjar hafi engan rétt til landsetu í Marokko, og þeir þurfi því ekki að kaupa þá þaðan.

Undir því, hvort samningar þessir takast eða ekki, er það komið, hvort stríð verður; en alment er álitið, að Þjóðverjar sjái sér ekki annað fært en láta í minni pokann að þessu sinni að minsta kosti.

Frakkastjórn hefir komið nýju herskipulagi á, og skipað J. J. C. Joffre yfirstjóra alls herliðsins.

Í öllum þessum bollaleggingum og ráðabruggi gætir Spánverja lítið, þótt þeir séu í raun réttri annar málsaðilinn, því stórveldafundinn í Algeciras 1906 fól þeim ásamt Frökkum eftirlit með stjórnarfarinu í Marokko; en að Spánverjar eru á Þjóðverja bandi, er þó vissa fyrir. — En þeir, sem alls ekkert hafa að segja í þessum málum, eru Marokko búar sjálfir og landsstjórnin, — enginn spyr hvort þeim líki betur eða verr. Soldáninn situr nú öruggur í höfuðborginni Fez, verndaður af frönsku hersveitunum. En þó nú ófriðarblikan hafi svifið frá jafnfljótt og hún kom, þarf ekki nema eitt orð frá Þýzka keisaranum og Evrópa er öll í uppnámi og stríð óumflýjanlegt. En naumast mun það ske, heldur verði Marokko-þrætan jöfnuð friðsamlega.

Munið eftir Íslendingadeginum.

OGILVIE'S Royal Household Flour

Til Brauð og Köku Gerðar

Gefur Æfinlega Fullnæging

EINA MYLLAN Í WINNIPEG.—LÁTIÐ HEIMAIÐNAÐ SITJA FYRIR VIÐSKIFTUM YÐAR

VEGGLÍM

Vönduð bygginga efni:

The "Empire" Wood Fiber tegundir.

Cement Wall og Finish Plasters

Sackett Plaster Board.

Vér höfum ánægju af að senda yður vora "Plaster Book"

Manitoba Gypsum Co., Limited.

Winnipeg, Manitoba